

תת"ע 5767/07 - מדינת ישראל נגד משה עיטה

20 אפריל 2015

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 12-07-5767 מדינת ישראל נ' עיטה

בפני כב' השופט רות וקסמן

מדינת ישראל

נגד

משה עיטה

הנאשם

nocchim

ב"כ המאשימה עו"ד צץ

הנאשם וב"כ עו"ד דוויק

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

1. הנאשם חזר בו מכפירתו והורשע על פי הودאותו, ע"י כב' השופט בדים אונשי, בעבירות המפורטים בכתב האישום המתוקן:

א. **נהיגה בזמן פסילה** - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש, התשכ"א-1961 להלן: "פקודת התעבורה"].

ב. **נהיגה ללא רישיון נהיגה תקין שפקע ב-04/84** - בניגוד לסעיף 10 לפקודת התעבורה.

ג. **נהיגה ברכב שניתנה לגבי הודעת איסור שימוש** - בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ד. **שימוש ברכב ללא פוליסט ביטוח בת תוקף** - בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש, תש"ל - 1970].

2. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 19.1.11 בשעה 10:15 לערך, נהג הנאשם ברכב משא סגור אחד, מר. 51-000-23 בחניית בית החולים לניאדו בנתניה, כל זאת כשהוא פסול נהיגה ולא רישיון נהיגה תקין.

3. מקור הפסילה הוא גזר דין בתיק תת"ע 6246/07 (כב' השופט הלוי) מיום 10.9.09, שם נדון הנאשם בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ברותקף ולא פוליסט ביטוח תקופה, ובין היתר, הושטו עליו

עמוד 1

© verdicts.co.il - עו' פסקין דין

פסילה בת 18 חודשים, 6 חודשים מאסר המהווים הפעלת תנאי גזר דין קודם בתיק 7397/04 שירוצו בעבודות שירות ו-8 חודשים מאסר על תנאי. **תנאי המאסר הינו בר הפעלה.**

יצוין כבר עתה, כי עבודות השירות שהוטלו על הנאשם הופקעו מטעמים רפואיים, ובונוסף לעונשים שהוטלו על הנאשם במסגרת גזר דין מיום 10.9.09, הטיל בית המשפט (כב' השופט רות זה) על הנאשם ביום 22.11.12 פסילה בפועל לתקופה של 12 חודשים ומאסר על תנאי בגין 8 חודשים למשך שנתיים, כשהוא נמנע מהמרת תקופת המאסר שנותרה לריצויו במאסר בפועל נוכח מצבו הרפואי ונסיבותיו של הנאשם.

4. תיק זה נידון מתחילה בפני כב' השופט בדימוס אנושי, שכאמור התיר לנายนן לחזור בו מכפירותו ולהודות בעבודות כתוב האישום ביום 15.10.13.

לאור עמדת המאשימה למאסר בפועל, הורה כב' השופט בדימוס אנושי באותו יום לשירות המבחן להגיש תסקير בעניינו של הנאשם, וזאת מבל' שהדבר יוצר ציפייה או התחייבות לעונש.

לאור בקשה שירות המבחן, דחה כב' השופט בדימוס אנושי את הדיון לקבלת תסקיר וטייעונים לעונש ליום 1.5.14.

בדיון ביום 1.5.14 הנאשם לא התיצב והוציא נגדו צו הבא בפעם השנייה, והדיון נדחה ליום 19.6.14, כאשר ניתנה הזדמנות לנายนן לשירות המבחן ולהציג עימם את הקשר בכך שיוכלו להגיש תסקיר משלים בעניינן.

בדיון ביום 19.6.14 נשמעו טיעונים לעונש בפני כב' השופט בדימוס אנושי, והדיון נדחה למתן גזר דין ליום 7.7.14.

הדיון נדחה שלוש פעמים נוספות עפ"י הנחיה סגן הנשיאה ומטעמי בית המשפט ונקבע לשמיעה בפניו ביום 21.10.14. הדיון נדחה פעמיים נוספות, לביקורת ב"כ הנאשם וביום 23.2.15 נשמעו בפני הטיעונים לעונש.

5. המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחית מ-10 חודשים, תוך הפעלת המאסר על תנאי של 8 חודשים מהרשעתו בתיק תת"ע 6246/07 במצטבר, פסילה ארוכה רבת שנים פסילה על תנאי משמעותית ומאסר על תנאי מרתייע. המאשימה הסכימה להימנע מהשתתת קנס ולהסתפק בהתחייבות כספית, במידה ובית המשפט יجازר על הנאשם מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טען כי יש להחמיר עם הנאשם לאור חומרת העבירות, עברו התעבורתי של הנאשם הכלל, בין היתר, עבירות חוזרות של נהיגה ברכב שנייתה עליו הודיעת איסור שימוש ופיקיעת רישיון נהיגה, העובה כי הנאשם לא חידש את רישיון הנהיגה שפרק עד כה, ולנוכח עברו הפלילי של הנאשם הכלל עבירות רכוש,

אלימות, איומים, מרמה ועוד.

בנוספ, טען ב"כ המאשימה, כי אין מדובר בנסיעה תמיינה בחניה אשר בוצעה וונצירה מיוזמת הנאשם, אלא הנאשם נעצר על ידי שוטר שהוא ביציאה מהחניה ליד הבוטקה.

ב"כ המאשימה הפנה לヒיעדר הלימה בין המלצה שירות המבחן בתסקירות המשפטים מיום 16.6.14 להאריך המאסר המותנה ולהטייל צו של"צ, לבין התקנים בתסקיר מיום 30.4.14 שפורטו ע"י שירות המבחן, ולפיהם הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו, מטעטש חומרת התנהגותו ומשלים זאת על גורמים חיצוניים, והדגיש שיש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

6. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בשינוי הרוב מצד המאשימה בהגשת כתב האישום, שכן העברות בוצעו בינואר 2011 וככתב האישום הוגש רק שנה וחצי לאחר ביצוען.

כמו כן, חלף זמן רב מביצוע העברות ולנאים נגרם עינוי דין בשל העיכוב במתן גזר הדין שהיה אמרו להינתן ע"י כב' השופט בדימוס אנושי ונדהה מס' פעמים מטעמי בית המשפט, ולאו דווקא נגרם בשל מחדיו של הנאשם.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשםלקח אחריות על מעשיו והודה במינויס לו בכתב האישום.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר המשפטים של שירות המבחן מיום 16.6.14, שם נכתב כי הנאשם מבין יותר את התנהלותו הבלתיית, עיר לסייע בnalga, מודיע לחומרת מצבו המשפטי והצורך לשמר על החוק והגבליות שהוטלו עליו, והפנה להמלצת שירות המבחן להאריך את עונש המאסר המותנה בנוסף לעבודות של"צ וכן מב奸, וזאת לנוכח הזמן שהלך מביצוע העברות ובהתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם.

באשר לנسبות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי המאשימה לא פירטה בעבודות כתב האישום דבר מעבר לציוון הלקוני כי הנאשם נפג בחניתה בבית החולים, ולא צוינו מרחק הנסיעה, כיוון או מטרת הנסיעה ומה התכוון הנאשם לעשות.

העבירה בגין מبوكשת הפעלת המאסר המותנה הינה עבירה שבוצעה בשנת 2007, ומazel אותה עבירה, למעט העבירה הנוכחית, הנאשם לא שב וביצע כל עבירה נוספת.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי מצבו הרפואי של הנאשם קשה, לנאשם נכות צמיתה של 100%, והוא סובל משלל מחלות, ביניהן: סרטן, עבר אירוע מוחי, עבר ניתוח להשתלת אורתה. כאמור, בשל מצבו הרפואי נבצר מהנאשם לרצות את יתרת המאסר שהotel עליו בתיק תת"ע 6246/07 בדרך של עבודות שירות, שכן במהלך קיבול אירוע מוחי. מצבו הרפואי של הנאשם נתמך במסמכים רפואיים רבים שהועברו לבקשת כב' השופט בדימוס אנושי הנושאים תאריכים מהשנים 2010 ועד אפריל 2013.

מטעמים אלו, עתר הסגנור להארכת המאסר המותנה ולהקלת העונשתו של הנאשם.

7. על פי הוראות סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם בהתאם לעיקרונות המנחה בעונישה, הוא עיקרון ההלימה, וזאת מטען התחשבות בערך החברתי שנפגע, ומידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

עבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה תקף חמורה, כמו עבירה הנהיגה בזמן פסילה ושתייה מצביות על זלזול בשלטון החוק. לעניין זה ראה רע"פ 665/11 עליה ابو עמאר נ' מדינת ישראל: "עבירות הנהיגה בפסילה ללא ביטוח ולא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעובי הדרך (וגם לנוהג עצמו), וזה העיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חיללה בעת הנהיגה כזו; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה - 1975, ומכל מקום הטלטם על קופת הציבור".

בענייננו, הפגיעה בערכים החברתיים הינה כפולה: פגעה בכבוד ההחלטה והצווים של בתי המשפט ופגיעה בביטחון הציבור של המשתמשים בדרך, נהגים והולכי רגל אחד.

לענין עבירות הנהיגה ברכב שניתנה לגבי הודעת איסור שימוש, ראה רע"פ 2929/04 מדינת ישראל נ' רفال אוחנה: "העבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגבי הודעת אי שימוש, כמו גם העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ועבירות רבות נוספת בדיני התעבורה הן עבירות שתכליתן לקבוע את סטנדרט ההתנהגות של נהוג ברכב, בין אם הוא הבעלים של הרכב או שהוא הנוהג בו".

מדיניות העונישה הנוהגה בעבירות בגין הורשע הנאשם:

בעפ"ת 13-12-30156 מדינת ישראל נ' אלון קרן פז מרדיqi, התקבל ערעור המדינה על גזר דין של בימ"ש השלום בחיפה, במסגרתו הוטל צו של"צ בהיקף של 400 שעות והואך מאסר מותנה בן 14 חודשים על הנאשם שנרג בעת פסילה, אשר לחובתו הרשותות קומות רבות בתעבורה ורישומו פקע כ- 10 שנים קודם לכן. בית המשפט המחויז הטיל עונש שכלל 10 חודשים מאסר בפועל והורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 14 החודשים בחופף. בבקשת רשות ערעור על קביעה זו נדחתה (רע"פ 1569/14 אלון קרן פז נ' מדינת ישראל), בית המשפט העליון אף ציין כי בית המשפט המחויז לא חמיר ולא מיצה את הדין עם הנאשם.

ברע"פ 5638/13 ארץ נכפולג נ' מדינת ישראל דחה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז, אשר השית 12 חודשים מאסר, תוך הפעלה בחופף של מאסר מותנה בן 12 חודשים, על הנאשם שנרג בזמן פסילה ולא רישיון נהיגה תקף, שלו, מחד, עבר תעבורתי מכובד, ומайдן, לזכותו נסיבות

אישיות מקולות וכן תרומה לחברה ולבטחן המדינה.

ברע"פ 12/1211 **אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון עונש של מאסר בפועל למשך 8 חודשים בגין עבירה של נהייה בזמן פסילה, על אף שמדובר בעבירה ראשונה מסווגה לנאים נעדר עבר פלילי אשר לא ריצה מאסר מעולם, וחיף נסיבות אישיות חריגות.

בעפ"ת 12-02-38367 **סלמאן אבו חאמד נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל** קבעה כב' השופטת טלי חיימוביץ כי מתחם הענישה ההולם לעבירה של נהייה ללא רישון נהייה תקף ולא פוליסט ביטוח, בכל הנוגע לעונש המאסר, נע בין מאסר מותנה בנסיבות קלות, עד מאסר בפועל בן שנה, כאשר עסקין ברצידיביסט.

בעפ"ת 12-07-20091 **אנדרי פונומರיוו נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי (כב' השופטת נגה אחד) קיבל את הערעור והורה על הארצת המאסר המותנה בן 8 חודשים, בנסיבות בהן אשת המערער נהייה ברכב לכל אורך הדרכ שצלידה יושב המערער, וכאשר הגיעו לביתם לא הצליחו להחנות את הרכב בmars החניה של הבית ולצורך כך בלבד התחלף המערער עם אשתו והחנהו הרכב.

בעפ"ת 13-03-31238 **ヨシイ ウマー נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי (כב' השופטת נגה אחד) קיבל את הערעור והורה על הארצת המאסר המותנה, בנסיבות של נהייה לאור 10 מטרים בלבד לצורך חניית הרכב באופן נכון בmars החניה בבית משותף, אלו הגיעו נהייה אשת המערער. כב' השופטת אחד צינה כי "ואין ללמידה כל מקרה זה למקרים אחרים... ומבליל שיחסב הדבר כמתן לגיטימציה גם לא קלושה לבצע נהייה בתוקח חניה למי שנמצא מרצה עונש פסילה בפועל...".

בעפ"ת 11-04-39710 **לייאור כהן נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי (כב' השופטת נגה אחד) קיבל את הערעור והורה על הארצת המאסר המותנה, בנסיבות בהן עבירה של נהייה בזמן פסילה הייתה מעידה ראשונה מסווגה עבר הנאים, כשהמעערער נעדר עבר פלילי ומעולם לא ריצה מאסר אחורי סורג ובריח ולונוכח תסוקיר חיובי ושינוי שעבר המערער בחיו).

בעפ"ת 11-05-9775 **גבארה נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי (כב' השופט כמאל סעב) קיבל את הערעור והורה על הארצת מאסר מותנה, בנסיבות בהן הייתה זו פעם ראשונה בה הורשע המערער בעבירה של נהייה בזמן פסילה, בהתחשב בכך שעונש המאסר המותנה היה של 15 שנים ולאחר התרשםות שירות המבחן כי המערער עשה תפנית חיובית בחיו. כב' השופט כמאל סעב ציין כי "על בית המשפט לבחון כל מקרה ונסיבות בהתאם לגישה המקובלת בנסיבותינו הקובעת כי הענישה הינה ענישה אינדיידואלית".

בע"פ 06/1891 **יצחק בן אליעזר עמנואל נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי (כב' השופטת נגה אחד) קיבל את הערעור והורה על הארצת מאסר מותנה בן 9 חודשים, בשל מצבו הרפואי של המערער, שהינו אדם נורמטיבי, שמעולם לא ריצה מאסר בפועל, בנסיבות שהשנתו אחורי סורג ובריח עלולה להחמיר מצבו

הרפואי. בעניינו, לנאשם עבר פלילי מכבד ואף ריצה מאסרים בפועל.

קביעת מתחם העונש הראוי

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם **בעבירות נהיגה בזמן פסילה בפעם הראשונה** נع בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל למשך חודשים רבים, תלוי בעברו של הנאשם ובקייםו של תנאי מאסר בר הפעלה ורכיבים נוספים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

במסגרת הניסיות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (ס"ק 3). בפני נאשם שהוא מודע היטב לעובדת היותו פסול(lnהיגתו של הנאשם, כעולה מכתב האישום, הייתה בשעות הבוקר בחניית בית החולים לניאדו בננתניה, באופן בו עשויים היו להימצא בסיכון מנהיגה זו משתמשי דרך אחרים. אין מדובר בנסיבות דומות לאלו שמויפות בפסק הדין עפ"ת 12-07-20091-03-13 31238 שהמציא ב"כ הנאשם לעוני, שהרי שם הנואשים היו מלאוים בנסיבותיהם, אשר הן אלו שנגנו וניגתם הייתה נזקנית לצורך החניית הרכב באופן נכוון בחניית ביתם ולא בחנייה במקום ציבורי, שסביר שהינו הומה אדם.

בחינת קיומם של שיקולים חריגים, המצדיקים חריגה ממתחם העונשה

האפשרות לשקלן חריגה לקוala ממתחם העונשה שנקבע, נעוצה בקיום של שיקולי שיקום חריגים, המצדיעים על פוטנציאלי שיקומי יוצא דופן, שיש באו חריגה מהמתחם כדי להכשילו.

עיינתי בתסקיר שירות המבחן מיום 30.4.14 ובתקיר המשללים לו מיום 16.6.14 שנערךו בעניינו של הנאשם.

מהתקיר הראשון נמצאת לי מדה, כי המדווח באדם המבחן לשירות המבחן מתקירים קודמים שבוצעו בעניינו. בעבר הנאשם הותיר רושם כמו שמציג עמדה בלתי מחייבות כלפי החוק ומשמעותו. בהתייחסו לעבירות הנוכחית, הודה הנאשם חלקית בעבודות כתב האישום והביע מילולית חרטה על מעשו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו, מטעטש חומרת התנהגותו ונוטה לייחס לגורם חיצוני השפעה ואחריות על השתלשלות האירועים ולהתנהגותו במהלךם. קצין המבחן הוסיף כי הנאשם נראה מוקד בצריכיו האישיים וקשה מתקשה לראות דרך אחרת בה יכול לפעול ואין עր לחומרת התנהגותו ובחירה הבלתיית בדרך פתרון בעיותו. לפיכך, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצתה בעניינו של הנאשם, ועל אף ההתרדרות בשנים האחרונות במצבו הבריאותי, סבר כי לא נוצר בסיס להמלצתה על הארצת התנאי ואפשרות ביצוע עבודות של"צ.

מעון בתסוקיר המשפטים מיום 16.6.14, עולה כי "אין שינוי בעמדתו ביחס לבעירה", כי הנאשם לוקח אחריות מצומצמת על ביצועה, אך יחד עם זאת, סבור קצין המבחן כי הנאשם "ambil ביום יותר את התנהלותו הבלתיית, עיר לסייע בנהיגה עליו ועל המשתמשים בדרך, מודע לחומרת מצבו המשפטי והצורך לשמור על החוק וחומרת מצבו שהוטלו עליו". לפיכך, לאור הזמן שחלף מביצוע העבירות ובהתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם ובחומרת מצבו המשפטי, המליץ שירות המבחן על הארכת עונש המאסר על תנאי ועל העמדתו של הנאשם במצוותם במאסר, במסגרתו ישולב בקבוצה "יעודית בשיתוף עמותת א/or ירוק", וזאת בנוסף לעבודות של"צ בהיקף של 260 שעות.

לא מצאת כי קיימים שיקולי שיקום המצדיקים חריגה לפחות במקרה הענישה הנוגע, ואני בדעה כי שיקולי ההגנה על הציבור מוצאים ביטויים ראויים במתחם זה, ואין מקרים להרוג ממנו לחומרא.

יש לציין כי עמדת שירות המבחן מתייחסת לנאים באופן אינדיידואלי בהתעלם מהאינטרס הציבורי, וכאשר בית המשפט שוקל את השיקולים הרלוונטיים לעונשה עליו לחתת בחשבון גם כן את האינטרס הציבורי ולהתאים את העונש באופן אינדיידואלי לנאים. לא מצאת בתסוקיר כי הנאשם הפנים את חומרת נהיגתו העבריאנית, ואף יותר מכך לא הצלחתי להבין כיצד עולה המלצה לשירות המבחן בקנה אחד עם תוכנם של שני התסוקרים, בפרט כשממועד מתן התסוקיר הראשון ועד למועד מתן התסוקיר המשפטים חלפו פחות מחודשים!!

דומה כי המלצה זו אינה המשך ישיר של גוף תסוקיר המבחן.

קביעת העונש הראווי במתחם שנקבע

במסגרת זו נתתי דעת, לחומרא ולקיים, לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, לרבות נסיבותו האישיות של הנאשם (סעיף 40יא לחוק העונשין).

לקיים, הבאתិ בחשבון כי הנאשם הוודה בביצוע העבירות, ובכך חסר זמן שיפוטו.

התחשבותי בעובדה כי מאז שנת 2007 לא ביצע הנאשם עבירות תעבורה, וכי זו לו הפעם הראשונה בה הוא נוהג בזמן פסילה.

נתתי דעתנו למועד הגשת כתב האישום בתיק זה ולהשלכות השיהוי בהגשתו.

21.10.14 צוין כי בנסיבות של ב"כ הנאשם לדחיתת מועד הטיעונים לעונש פעים נוספים (בתאריכים 5.1.15) לאחר שהדין נדחה שלוש פעמים מטעמי בית המשפט, עפ"י הנחיתת סגן הנשיאה, תרמו להתשומות ההלכים בתייך, כמו גם אי התיצבותו של הנאשם לשולשה דיןדים (18.2.13, 26.6.13, 1.5.14),

27.11.12 שביעקבותיהם הוצאו שני צווי הבאה כנגדו ושתי בקשות נוספות הסניגור לדוחות הדיונים (26.6.13 ובקשות לדוחית הטיעונים לעונש בימים 21.10.14 ו-15).

כמו כן נתתי דעתך לנסיבות חייו של הנאשם, לגילו המבוגר (בן 58) ולביעות הרפואיות מהן סובל, אשר כאמור נתמכו במסמכים רפואיים מהשנתיים 2010- אפריל 2013 בלבד.

לחומרה, לנאים עבר תעבורתי מכבד הכלול 22 הרשעות קודמות, ביניהן: **עבירה חוזרת של נהיגה ללא רישון נהיגה (שמונה פעמים)**, עבירה חוזרת של נהיגת רכב שניtan עליו איסור שימוש (ארבע פעמים), עבירות מהירות, שימוש בטלפון בעת שהרכב נע ועוד.

לנאים **עבר פלילי מכבד, הכלול 37 הרשעות** בעבירות של איומים, נסיכון לתקיפה סתם, התנהגות פרועה במקום ציבורי, גנבה, תקיפה הגורמת חבלה ממש, קבלת דבר במרמה ועוד.

על הנאשם הוטלו בעבר **עוני מאשר לפועל, וכן עוני מאשר מותנים**. אין לומר שבפני אדם נורטטיבי, מכבד חוק, שכשל לראשונה בעבירה משמעותית של הפרת חוק.

כמו כן, הנאשם **לא ריפה הפגם** ועד כה לא חידש את רישון הנהיגה שלו.

ה הנאשם נהג כאמור למرات המאשר על תנאי שעדמו כנגדו ואשר לא הרתינו מלחזר ולנהוג.

האם קיימים טעמים מיוחדים מצדיקים הארצת תנאי המאשר?

הכל ידוע, עונש מותנה יש להפעיל ומוקל וחומר שיש להפעיל עונש מאשר מותנה בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, עבירה שכבר נקבע לגביה כי היא מצדיקה הטלת מאשר בפועל.

סעיף 56(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 מסמיך את בית המשפט "מטעים שיירשמו" להאריך תקופת התנאי, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאשר על תנאי".

על פי הפסיקה המחוקק לא הגביל את רשימת הטעמים המיוחדים אך בדיקת הפסיקה הרלוונטית מעלה כי מקום בו התנאי הושת בGIN עבירות מלפני עשור (ראה ת"פ 3639/09 מדינת ישראל נ' צבר), מקום בו הוכח שיקומו של הנאשם והוא כו� במקום אחר למגררי ותיקן מחדרו, או כאשר מדובר בתנאי מאשר בלתי מידתי, כי אז ייאות בית המשפט ובמשורה להאריך התנאי או לחדרו.

בנסיבות המקורה הנדזה, לנוכח **עבר פלילי ותעבורתי משמעותיים, טיב העבירות שבוצעו, תסחים משלים**

שהמלצתו אינה עולה בקנה אחד עם תוכנו, והעובדה כי הנאשם לא ריפה את הפגם, היותו בן 58, גיל בו סיכון שיקום קלושים יחסית לאדם צער, נסיבות הנהיגה שכאמור אין דומות לאלה שמופיעות בפסק הדין עליהם סמרק בא כוחו ע"פ 12-07-20091 וע"פ 13-03-3128, שם הייתה הנהיגה נקודתית, הנאשםם לו על ידי נשותיהם שנצפו נהוגות, האירוע היה בחניון בית להבדיל מחניון ציבורי על כל המשמעות שבכך, שהו שנגרכו מהתנהלות הנאשם, שכאמור לא התקציב ל-3 דין ובעקבות כך הוטלו נגדו שני צווי הבהאה כאמור, וכן הוגש על ידי בא כוחו שתי בקשות דחיה (26.6.13, 27.11.12) ובkeshot לדחית הטיעונים לעונש בימים 14.10.21 ו-15.1.21), לא מצאת טעם מיוחד המצדיק הארצת מאסר על תנאי.

בשוליו הדברים יצוין כי בא כוח הנאשם, לא טרח להמציא מסמכים רפואיים עדכניים, לא המצא אסמכתא רפואית כי לאחר הניתוחים/הטיפולים שעבר הנאשם מצבו הרפואי י חמיר עת יכנס לכלא.

למעלה מן הצורך, יאמר כי על פי הפסיכה שהמציא בא כוחו של הנאשם, מצב רפואי לבחון יכול לשמש עליה להארצת מאסר מותנה אם לנายน אין עבר פלילי ולא ריצה מעולם מאסר אחרי סוג ובריח, מה שלא מתקיים בענייננו.

עוד יודגש כי הטיעונים באשר למצבו הרפואי של הנאשם הוועלו כבר לפני 6 שנים בטיעונים לעונש בבית משפט השלום נתניה, דבר המצביע על טקטיות טיעון ממוחזרת.

לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל

מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

ה הנאשם יתציבמחר למאסר בבית סוהר "הדרים" עד השעה 10:00, כשברשותו תעוזת זהות או דרכן.

על הנאשם לתאם עוד היום את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, טלפונים - 08-9787377, 08-9787336.

הפעלת עונש מאסר מותנה

אני מורה על הפעלת עונש המאסר למשך 8 חודשים כפי שנקבע על תנאי ביום 09.9.10 בבית משפט השלום לתעבורה - נתניה בתיק תת"ע 6246/07 לריצוי באופן חופף, לאור מצבו הרפואי של הנאשם.

מאסר על תנאי

הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 7 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים, התנאי הוא שהוא שוהשם לא עברור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה עת רישיון הנהיגה פקע למעלה משנה.

פסילה בפועל

הנני פוסלת את הנאשם מלקלל או מלחייב רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת.

רישיון הנהיגה יופק בבית המשפט מיד לאחר שחרורו מהכלא וממועד ההפקודה תחשב הפסילה.

גם אם לא יפקד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אף הפסילה תחשב ממועד ההפקודה בלבד.

אם אין לנאי רישיון נהיגה בתוקף, עלוי להפקיד תצahir עורך כדין בנסיבות בית המשפט.

ימי המאסר לא יבואו במנייןימי הפסילה.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקלל או מלחייב רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא. התנאי הוא שהוא שוהשם לא עברור אותה/ן עבירה/ות שעלה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירושע בגיןה.

התחייבות

הנאי יחתום היום בנסיבות בית המשפט על התחייבות בסך 6000 ₪ שלא לעבור במשך 2 שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע מעל שנה, אחרת יאסר למשך 7 ימים.

לא יחתום הנאשם על התחייבות תוך המועד הנקבע לעיל, יאסר לתקופה של 7 ימים.

כללי

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

הנאי יגיש בקשה לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ לאחר שחרורו מהכלא.

זכות ערעור לבית המשפט המחווי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום א' איר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לא מצאתי לעכבר ביצוע גזר הדין.

הנאשם היה אמור להיות ערוך למסר היום.

הנאשם כאמור, לא התיצב למספר דיונים ואף הוצאו נגדו פעמיים צווי הבהאה.

במסגרת רצוי תקופת המאסר, יוכל הנאשם להגיש בקשה לשירות בתיה הסורה לעלות לזכרת אמו במלאת 30 ימים.

הנאשם יחתום על התcheinבות עצמית בסך 7000 ₪ כי יתייצב מחר בכלא "הדרים".

ניתנה והודעה היום א' איר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

הוקלד על ידי איריס זהר